

מסורת הש"ס

(א) סוכה. מה. חגיגה. ח. ר"ה.
 ד. חגיגה ט. ו' ניזיל כ:
 מגילה ה. א. א. לקמן ע.
 ד. ע"מ ש"י ר"ה דף ד:
 ד"ה פ"ר קט"ז כ"ט כ"ט
 סוכה סופרים, ט. ו' ויקרא
 טו, א. ו' ומדבר, טו,
 ו' (סוכה פ"ד, ט. ח) וזמנים
 א. א.

תורה אור השלם

1. ויאמר אל אהרן קח
 לך עגל בן בקר לחטאת
 ואיל לעולה וזמנים
 ויקרב לפני ה' ויקרא ט ב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לענין ד"ה
 וזמן ד"ה קרבן ד"ה שיר
 וד"ה זכרה הכל דבור
 אחד: (ב) שם ד"ה לאפוקי
 עגלה כ"ר לזכות שני הלאם
 דבתיב כ"ר: (א) שם ד"ה
 פר ר ואלו ש"לו.
 דמלוואים דמשלו הוא:

מוסף רש"י

פ"ד קט"ז. ר"ה ד. ב. מי שלא
 חג ביום טוב הראשון
 של חג. ש"ל הביא
 חגיגה זיום הרבאון של
 חג (חגיגה ט. ו' ויר"ט
 האחרון של חג. חג
 שמיני ערבת וצ"ב דרב
 בפני עצמו הוא היו
 ששלושין לחטון (ס"ח).
 איל אחד הוא האמור
 כאן. זמורת כהניס ואיל
 אחד לעולה (קטו ע.).

תוס' ישנים

פ"ד קט"ז. רגל פירש
 בקונטרס שאמרו את שמיני
 ערבת הו. ורבינו מס פירש
 שטעון ליה. ור"ח פירש
 שדוחה גזרת ש"ס.
 דלאמרינן ממועד קטן ג' א'
 ג. ור"ח יקרא שמיני
 כמעריב שמיני קודם לזוה
 ושלשים ידחס כאשר אכלים
 ינחס יום השמיני. וקשה לי
 לנלוה ולתקפוץ כי חד
 דהנהיג עם פ"ר קט"ז.
 וזכרה, פירש הקונטרס
 זכרה המלך דלאמרינן
 בתוספתא (סוכה פ"ד).
 ואין לזכות דייבטי את
 המלך היינו מלכו של עולם,
 דבמ"ק ט, א. [ח] דר"ש ליה
 כדילא גבי שלמה. ור"ח
 מפרש דהיינו זכרה היינו
 ותפלה שאמרו בני יום
 שמיני ערבת, והבין וזכרה
 מלאמרינן פירש לזכר וזכרה
 [סוכה מ, א.] כ"ט ששבעת
 ימי החג טעונה שר קרבן
 זכרה ליה, כך שמיני ערבת
 ור', ופירן מלי לאו וכן, לא
 זכרה המון ותפלה. מיחו
 אומר רבינו הזקן דאין בו
 ראה ד"ל שבהיה וזה
 לומר מתחלה זכרה היינו
 זמן ע"כ הו"ה כי הו"ה
 [דבאל] שהרי זכרן [בכר]
 הו"ה כלאו היינו זמן זכר
 נמי אי זכרה דהכא הו

שבעת ימים פרק ראשון יומא

ג.

עין משפט נר מצוה

א [מ"י פ"י מהל' תמידין
 הלכה י']:
 ד ב מ"י פ"א מהלכות
 חגיגה [ה"ל"ך הלכה ז
 סגם עשין רכט]:

תוס' ישנים (המשך)

זכרת המלך. שיר. פירש
 בקונטרס דלא תפרש שיר.
 וזמורה כפי"שיו וכן פי'
 תלמיד רש"י ז"ה (ד, ז
 ד"ה פ"ר) דבמסכת סופרים
 [פ"י"ט ה"ב] י"ס דהיינו
 למנחה על השמינית, אבל
 נראה לרבינו הזקן ללענין
 מומרים של בית הכנסת
 אמר הס. דנין פר אחד
 ואיל אחד דב"מ בפר
 אחד ואיל אחד
 דב"מ א"ה. ופירש בקונטרס
 דהיינו ויאמר אל אהרן קח
 לך עגל בן בקר לחטאת ואיל
 לעולה דר"ש שמיני ויקרא
 ט, א. ו' ומדבר שמיני דהא
 לעולה כמקור אמרין
 דמאיר אילים שנים, בשל
 מוסף דמשל זכור הו"ה אילי,
 וה"ל דמנוי משל מלוואים
 שיהוה של יחד, ועוד דשל
 יו"ה"כ שיהיה עולה למוסף
 ושל מלוואים פר לחטאת ואיל
 לעולה. ומפרש רבינו שמואל
 דהשתא ליק מוסר ואיל
 לזכור דמלוואים דבזיוס
 השמיני [ש"ס פסוק ז']
 שיהיה שוים לזמנים כמו
 של יו"ה"כ שמיני שזין
 עולות. וקשה לר"ח דלא
 ששמיני זיום הקוס
 שקרא הש"ס לעגל זכור פר
 אחד. ופי ר"ח דליק מפר
 ואיל המזבז וזמנה תלו
 [שמות נט, א] זה הדבר
 אשר תעשה להם לקח פר
 אחד בן בקר ואילים שנים
 תמימים. והפר והאיל אחד
 שזין הן לחטאות כמו של
 יו"ה"כ שמיני שזין עולות,
 ואיל האחד לא חקשינו מפני
 שהיה עולה דר"ח חשיב נמי
 כמקור בשני אילים לזכור
 דחד למוספין וחד לחובת
 היום. וזהו ענין דמ"ק
 [ש"ס פסוק טו] מאשר לאהרן
 וגו' ומאשר לבניו יהיה
 משלהם. וא"כ סוכה כמקור
 משל הו"ה. ופירן הניחא
 נמי ק"ך מלך, ח"כ א"כ א"כ
 מאשר לאהרן ומאשר לבניו
 סוכה דלמותו פר ושני
 כזכור ח"כ זכרן אהרן היה
 משל זכור כ"י אבל השתא
 סוכה דלמותו פר ושני
 האילים היו משל זכור.
 [לאפוקי עזרת דשני
 אילים יניחו, אבל לא היה
 יכול לומר לאפוקי עזרת
 שני אילים,] [פירס] יניחו,
 שלא היה אלא פר אחד
 לחובת היום לזכור שמי
 הללם. חד חרובת היום.
 [במקום יניחו, אבל לא היה
 יכול לומר לאפוקי עזרת
 שני אילים,] [פירס] יניחו,
 שלא היה אלא פר אחד
 לחובת היום לזכור שמי
 הללם. חד חרובת היום.
 [במקום יניחו, אבל לא היה
 יכול לומר לאפוקי עזרת
 שני אילים,] [פירס] יניחו,
 שלא היה אלא פר אחד
 לחובת היום לזכור שמי
 הללם. חד חרובת היום.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

דמ"ק פ"ד קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.
 לעזמו פ"ר קט"ז. רגל לעזמו
 פ"ר קט"ז. רגל לעזמו פ"ר קט"ז.

למ"ק פ"ד קט"ז.